

Уводна реч

уз први број нове серије
часописа *Саборносѝ – тхеолошки годишњак*

Након двадесет свезака часописа *Саборносѝ*, колико смо у периоду Од 1995. до 2007. године, успели да понудимо љубави и интересовању читалаца, од прошле године промењени су изглед и садржина гласила Епархије браничевске.

Осим издавања весника, који је формом и стилем директно намењено верному народу Цркве Божије у Браничеву (епархијска *Саборносѝ*), наставили смо са креирањем препознатљиве визије једног часописа богословског карактера, упућеног свима који знају да је богословствовање вид служења Цркви, одговоран задатак, служба која се „са напором“ извршава. У ту сврху настао је часопис који држите у рукама, *Саборносѝ – тхеолошки годишњак*. Циљ нам је, дакле, да се оглашавамо једном годишње, у виду зборника богословског карактера, који би пратио традицију старе *Саборносѝи*, пројављене идејом да провокативно делује на свест богослова, али и историчара, филозофа, других научника, отварајући питања која никога не остављају равнодушним. Они наши читаоци који су пратили тематске свеске нашег часописа, посвећене проблематикама као што су, на пример, *Символизам и реализам, Евхаристија и Царство Божије, Ајџџолско прејемство и службе у Цркви, Онџолоџија и еџџика* и, свакако, *Ф. М. Досџојевски, Црква и свети*, разумеће наше намере да истраживаче широких научних сфера не само из Србије, позовемо на изазовни дијалог и заједнички вход у „истинску мистагогију теологије“ (синтагма Светог Максима Исповедника).

Саборност је истинска једино ако превазилази све баријере природних датости: биолошке, националне, историјске, социо-политичке, конфесионалне... И наша *Саборносѝ – тхеолошки годишњак*, креће са сличних позиција. Овај број, али и свеске које су већ у припреми, желе да покрену толико потребан унутарцрквени разговор, као и конструктивни дијалог богослова са посленицима науке са наших простора и из других средина, ван Србије и ван сфере духовне јурисдикције Православне српске Цркве. Сарадници у часопису и чланови редакције (научни радници из

Србије и других земаља нашег региона), као и садржина самих студија које објављујемо на различитим језицима, треба, дакле, да пројаве основну идеју часописа, идеју сабирања у труду и подвигу, ради превазилажења дељења, деобе, парцијалности знања и живота, опет у циљу потврђивања *саборности* као есхатолошког квалитета Цркве и истинских личности.

Надамо се да ћемо овим приступом заинтересовати различите слојеве читалаца и представника науке и подстаћи их да допринесу развоју културе научне комуникације код нас. Евентуалне разлике у ставовима наших сарадника треба сагледати у контексту даљег подстицаја свагда корисног научног дијалога, који мора изаћи из сфера сумњиве и стерилне апологетске полемике и уздићи се на ниво одговорног аналитичког разматрања и процењивања ставова других и другачијих.

На крају, сведочећи у име читаве редакције да је примарни циљ *Саборности* потврда наше вере у то да се богословски и, уопште, напори свих сфера науке, осмишљавају и потврђују Литургијом, заједничарењем, позивамо све читаоце и боготражитеље на заједничарење у *Саборности*, ради будуће обећане саборности твари, возглављене у човеку, са Оцем, кроз Сина у заједници Светога Духа.

Ћакон Злајко Мајић
оперативни уредник